

1. І осівся Яків у Краї мешкання батька свого, в Краї ханаанському.

2. Оце оповість про Якова. Йосип, віку сімнадцяти літ, пас, як юнак, отару з братами своїми, з синами Білги та з синами Зілли, жінок батька свого. І Йосип доносив недобрі звістки про них до їхнього батька.

3. А Ізраїль любив Йосипа над усіх синів своїх, бо він був у нього сином старости. І він справив йому квітчасте вбрання.

4. І бачили його браття, що їх батько полюбив його над усіх братів його, і зненавиділи його, і не могли говорити з ним спокійно.

5. І снівся був Йосипові сон, і він розповів своїм браттям, а вони ще збільшили ненависть до нього.

6. І сказав він до них: Послухайте но про той сон, що снівся мені.

7. А ото ми в'яжемо снопи серед поля, і ось мій сніп зачав уставати, та й став. І ось оточують ваші снопи, та й вклоняються снопові моему.

8. І сказали йому його браття: Чи справді ти будеш царювати над нами, чи теж справді ти будеш панувати над нами? І вони збільшили ненависть до нього через сні його та через слова його.

9. І снівся йому ще сон інший, і він оповів його братам своїм, та й сказав: Оце снівся мені ще сон, і ось сонце та місяць та одинадцять зір вклоняються мені.

10. І він розповів це батькові своєму та браттям своїм. І докорив йому батько його, та й промовив до нього: Що то за сон, що снівся тобі? Чи справді прийдемо ми, я та мати твоя та брати твої, щоб уклонитися тобі до землі?

11. І заздрили йому брати його, а батько його запам'ятав ці слова.

12. І пішли брати його пасти отару свого батька в Сихем.

13. І сказав Ізраїль до Йосипа: Таж брати твої пасуть у Сихемі! Іди ж, і я пошлю тебе до них! А той відказав йому: Ось я!

14. І сказав він до нього: Піди но, побач стан братів твоїх і стан отари, та й дай мені відповідь. І він послав його з долини Хеврону, і той прибув до Сихему.

15. І знайшов його один чоловік, а він ось блукає по полю. І запитав його той чоловік, кажучи: Чого ти шукаєш?

16. А той відказав: Я шукаю братів своїх. Скажи ж мені, де вони випасають?

17. І сказав той чоловік: Вони пішли звідси, бо я чув, як казали вони: Ходімо до Дотаїну. І пішов Йосип за своїми братами, і знайшов їх у Дотаїні.

18. А вони побачили його здалека, і поки він наблизився до них, то змовлялися на нього, щоб убити його.

19. І сказали вони один одному: Ось іде той сновидець!

20. А тепер давайте вбиймо його, і вкиньмо його до однієї з ям, та й скажемо: Дикий звір з'їв його! І побачимо, що буде з його снами.

21. І почув це Рувим, і визволив його з руки їхньої, і сказав: Не губімо душі його!

22. І сказав до них Рувим: Не проливайте крові, киньте його до ями тієї, що в пустині, а руки не кладіть на нього, щоб визволити його з їхньої руки, щоб вернути його до батька його.

23. І сталося, коли прийшов Йосип до братів своїх, то вони стягнули з Йосипа вбрання його, вбрання квітчасте, що на ньому було.

24. І взяли його, та й кинули його до ями, а яма та порожня була, не було в ній води.

25. І сіли вони попоїсти хліба. І звели вони очі свої та й побачили, ось караван ізмаїлітів іде з Гілеаду, а верблюди їхні несуть пахощі, і бальзам, і ладан, іде він спровадити це до Єгипту.

26. І сказав Юда до своїх братів: Яка користь, що вб'ємо нашого брата, і затаїмо його кров?

27. Давайте продамо його ізмаїльтянам, і рука наша нехай не буде на ньому, бо він брат нам, він наше тіло. І послушалися брати його.

28. І коли проходили мідіяніти, купці, то витягли й підняли Йосипа з ями. І продали Йосипа ізмаїльтянам за двадцять срібняків, а ті повели Йосипа до Єгипту.

29. А Рувим вернувся до ями, аж нема Йосипа в ямі! І розірвав він одіжу свою...

30. І вернувся він до братів своїх, та й сказав: Немає хлопця! А я, куди я піду?

31. А вони взяли Йосипове вбрання, і зарізали козла, і вмочили вбрання в кров.

32. І послали вони квітчасте вбрання, і принесли до свого батька, та й сказали: Оце ми знайшли. Пізнай но, чи це вбрання твого сина воно, чи ні?

33. А він пізнав його та й сказав: Вбрання мого сина... Дикий звір його з'їв... Справді розшарпаний Йосип!

34. І роздер Яків одіж свою, і зодягнув веретище на стегна свої, і багато днів справляв жалобу по синові своєму...

35. І зачали всі сини його та всі дочки його потішати його. Але він не міг утішитися, та й сказав: У жалобі зйду я до сина мого до шеолу. І плакав за ним його батько.

36. І мідіяніти продали Йосипа до Єгипту, до Потіфара, царедворця фараонового, начальника царської сторожі.